

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B**

A TANÁCS 1999/74/EK IRÁNYELVE

(1999. július 19.)

a tojóttyúkوك védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról

(HL L 203., 1999.8.3., 53. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	A Tanács 806/2003/EK rendelete (2003. április 14.)	L 122	1	2003.5.16.
► <u>M2</u>	A Tanács 2013/64/EU irányelve (2013. december 17.)	L 353	8	2013.12.28.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.)	L 95	1	2017.4.7.

▼B**A TANÁCS 1999/74/EK IRÁNYELVE****(1999. július 19.)****a tojótyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról***1. cikk*

(1) Ezen irányelv a tojótyúkok védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket határozza meg.

(2) Ezen irányelvet nem kell alkalmazni:

— a 350 tojótyúknál kevesebbet tartó létesítményekre,

— a tenyésztő-tojótyúkokat nevelő létesítményekre.

Ezekre a létesítményekre azonban továbbra is a 98/58/EK irányelv megfelelő követelményei vonatkoznak.

2. cikk

(1) Amennyiben szükséges, a 98/58/EK irányelv 2. cikkének fogalm meghatározásait kell alkalmazni.

(2) Továbbá ezen irányelv alkalmazásában:

a) „tojótyúkok”: a *Gallus gallus* fajhoz tartozó, tojóérettséget elért tyúkok, amelyeket nem tenyészcélú tojás termelése céljából tartanak;

b) „fészek”: tojásrakás céljából egy vagy több tyúk (csoportos fészek) részére elkülönített hely, amelynek padozata nem tartalmazhat olyan dróthálót, amely az állatokkal érintkezhet;

c) „alom”: bármely olyan morzsalékos anyag, amelynek segítségével a tyúkok kielégíthetik etológiai szükségleteiket;

d) „hasznosítható terület”: legalább 30 cm széles terület, amelynek padozata legfeljebb 14 %-os lejtésű, és amelynek belső magassága legalább 45 cm. A fészkelőhelyek nem tekinthetők hasznosítható területnek.

3. cikk

A tagállamok az általuk elfogadott rendszernek vagy rendszereknek megfelelően biztosítják, hogy a tojótyúkok tulajdonosai és tartói ne csak a 98/58/EK irányelv és ezen irányelv melléklete megfelelő rendelkezéseit, hanem az alábbiakban említett rendszerek különleges követelményeit is alkalmazzák, nevezetesen:

a) vagy az I. fejezetben az alternatív rendszerekre megállapított rendelkezéseket;

b) vagy a II. fejezetben a fel nem javított ketrecrendszerekre megállapított rendelkezéseket;

▼B

c) vagy a III. fejezet feljavított ketrecekre vonatkozó rendelkezéseit.

I. FEJEZET

Az alternatív rendszerekre alkalmazandó rendelkezések*4. cikk*

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2002. január 1-jétől az e fejezetben említett összes, újonnan épített vagy átépített termelési rendszer, és az összes, első alkalommal üzembe helyezett termelési rendszer legalább az alábbi követelményeknek megfeleljen:

1. A rendszereket úgy kell felszerelni, hogy mindegyik tojótyúk számára jusson:

- a) állatonként legalább 10 cm-nyi egyenes etető, vagy állatonként legalább 4 cm-nyi kör alakú etető;
- b) tyúkonként 2,5 cm-nyi folyamatos itatóvályú, vagy tyúkonként 1 cm-nyi kör alakú itatóvályú.

Továbbá, szelepes vagy csészés itató használata esetén, minden 10 tyúkra legalább egy szelepes vagy csészés itatónak kell jutnia. Amennyiben itatópontokat szereltek be, minden egyes tyúk számára legalább két csészés, vagy két szelepes itatónak kell elérhetőnek lennie;

c) minden hét tyúkra legalább egy fészek. Csoportos fészek használata esetén, legalább 1 m² területűfészeknek kell jutnia legfeljebb 120 tyúkra;

d) éles szélek nélküli megfelelő ülőrudak, melyek tyúkonként legalább 15 cm helyet biztosítanak. Az ülőrudakat tilos az alom fölé szerelni, az ülőrudak között a vízszintes távolságnak legalább 30 cm-nek, az ülőrúd és a fal közötti vízszintes távolságnak pedig legalább 20 cm-nek kell lennie;

e) tyúkonként legalább 250 cm² almozott terület, az alom legalább a terület egyharmadát foglalja el.

2. A létesítmények padozatát úgy kell kialakítani, hogy az állatok mindkét lábának mindegyik előrenéző karmát megfelelően megtámassza.

3. Az 1. és 2. pontban megállapított rendelkezéseken kívül,

a) ha olyan tenyésztési rendszereket használnak, ahol a tojótyúkok szabadon mozoghatnak a különböző szintek között,

- i. legfeljebb négy szint lehet;
- ii. a szintek közötti belső magasságnak legalább 45 cm-nek kell lennie;
- iii. az itató- és etetőberendezéseket úgy kell elosztani, hogy az összes tyúk számára egyforma hozzáférést biztosítsanak;

▼B

- iv. a szinteket úgy kell elrendezni, hogy az ürülék ne essen le az alsóbb szintekre;
- b) ha a tojtyúkók kifutóra is kimehetnek:
 - i. az épület teljes hossza mentén több kijárat nyílásnak kell lennie, melyeken át a tyúkók közvetlenül kijutnak a külső területre, és amelyek legalább 35 cm magasak és 40 cm szélesek; minden esetben, összeadva 2 m nyílás álljon minden 1 000 tyúk rendelkezésére;
 - ii. a kifutók legyenek:
 - olyan területűek, mely megfelel az állomány sűrűségének és a talaj jellegének, hogy bármilyen fertőződéssel megakadályozható legyen;
 - felszerelve menedékhellyel a szélsőséges időjárás és a ragadozók ellen, és ha szükséges, megfelelő itatóvályúkkal.
- 4. Az állomány sűrűsége nem haladhatja meg a hasznosítható terület egy négyzetméterére számítva a kilenc tojtyúkot.

Azonban, ha a hasznosítható terület földes padozatú, a tagállamok 2011. december 31-ig a rendelkezésre álló terület egy négyzetméterére számított 12 tyúkos állománysűrűséget engedélyezhetnek azokban a létesítményekben, amelyekben 1999. augusztus 3-án még ezt a rendszert alkalmazzák.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben megállapított minimumkövetelményeket 2007. január 1-jétől minden alternatív rendszerre alkalmazzák.

II. FEJEZET

A fel nem javított ketreces rendszerekben történő tenyésztésre vonatkozó rendelkezések*5. cikk*

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2003. január 1-jétől az ebben a fejezetben említett minden ketrecrendszer legalább az alábbi követelményeknek megfelelően:

1. tyúkonként legalább 550 cm² méretű, korlátozás nélkül használható ketrecterületet kell minden egyes tojtyúk számára biztosítani, vízszintes síkban mérve, nem számítva a takarmányvesztés mérséklésére kialakított peremeket, amelyek csökkenthetik a rendelkezésre álló területet;
2. korlátozás nélkül használható etetővályúról kell gondoskodni. Ennek legalább 10 cm hosszúnak kell lennie, megszorozva a ketrecben lévő tyúkók számával;
3. amennyiben szelepes vagy csészés itató nem áll rendelkezésre, mind-egyik ketrecnek ugyanolyan hosszúságú folyamatos itatócsatornával kell rendelkeznie, mint a 2. pontban említett etetővályú. Amennyiben itatópontokat szereltek be, ketrecenként legalább két szelepes vagy két csészés itatónak kell elérhetőnek lenni;

▼B

4. a ketrecek magasságának területük legalább 65 %-án legalább 40 cm-nek kell lennie, de sehol sem lehet 35 cm-nél kevesebb;
5. a ketrecek padozatát úgy kell kialakítani, hogy az állatok mindkét lábának minden előrenéző karmát megfelelően megtámassza. A padló lejtése legfeljebb 14 % vagy 8 % lehet. Azoknál a padozatoknál, ahol nem négyszögletes dróthálót használnak, a tagállamok engedélyezhetnek meredekebb lejtést;
6. a ketreceket megfelelő karomkoptató eszközökkel kell fel szerelni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e fejezetben említett ketrecekben a tenyésztést 2012. január 1-jei hatállyal betiltják. Továbbá az e fejezetben említett ketrecek 2003. január 1-jei hatállyal nem építhetők és nem állíthatók üzembe első alkalommal.

▼M2

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, Mayotte-on – mint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikkének értelmében vett legkülső régióban (a továbbiakban: „Mayotte”) a tojtyúk 2017. december 31-ig továbbra is tarthatók az ebben a fejezetben említett típusú ketrecekben.

2014. január 1-jétől az e fejezetben említett ketrecek építése és első alkalommal való üzembe állítása Mayotte-on nem megengedett.

Az e fejezetben említett ketrecekben tojtyúkokat tenyésztő létesítményekből származó tojások kizárólag Mayotte helyi piacán értékesíthetők. Az említett tojásokat és csomagolásaikat egyértelműen külön jelzéssel kell ellátni, ami lehetővé teszi a szükséges ellenőrzéseket. Az említett külön jelzés egyértelmű leírásáról 2014. január 1-jéig tájékoztatni kell a Bizottságot.

▼B

III. FEJEZET

A feljavított ketrecekben történő tartásra vonatkozó rendelkezések*6. cikk*

A tagállamok biztosítják, hogy 2002. január 1-je után az ebben a fejezetben említett minden ketrec megfelel legalább az alábbi követelményeknek:

1. a tojtyúk részére biztosítani kell
 - a) tyúkonként legalább 750 cm² ketrecterületet, amelyből 600 cm² hasznosítható; a ketrec magasságának, ami nem a hasznosítható terület fölött van, legalább 20 cm-nek kell lennie minden ponton, továbbá a ketrec összterülete nem lehet 2000 cm²-nél kevesebb;
 - b) egy fészket;
 - c) olyan almot, hogy csipegetni és kapirgálni tudjanak;

▼ B

- d) tyúkonként legalább 15 cm-es megfelelő ülőrudat;
2. korlátozás nélkül használható etetővályúról kell gondoskodni. Az etetővályúnak legalább 12 cm hosszúnak kell lennie, megszorozva a ketrecben lévő tyúkok számával;
 3. mindegyik ketrecnek rendelkeznie kell a csoport méretének megfelelő itatórendszerrel; amennyiben szelepes itatók állnak rendelkezésre, legalább két szelepes vagy két csészés itatónak kell elérhetőnek lennie minden egyes tyúk számára;
 4. a tyúkok ellenőrzésének, elhelyezésének és kitelepítésének megkönnyítésére legalább 90 cm széles folyosónak kell lennie a ketrecsorok között, továbbá, legalább 35 cm térköznek kell lennie az épület padozata és az alsó ketrecsor között;
 5. a ketreceket megfelelő karomkoptató eszközökkel kell ellátni.

IV. FEJEZET

Záró rendelkezések*7. cikk*

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményeket az illetékes hatóságok nyilvántartásba veszik, és olyan megkülönböztető számmal látják el, amely az emberi fogyasztásra forgalomba hozott tojások nyomon követését lehetővé teszi.

Az e cikk végrehajtására hozott intézkedéseket 2002. január 1-je előtt kell meghatározni, a 11. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően.

*8. cikk***▼ M3**

(2) A tagállamok minden év augusztus 31-éig éves jelentést nyújtanak be a Bizottságnak azokról az ellenőrzésekről, amelyeket az illetékes hatóság az előző évben végzett az ezen irányelvben foglalt követelményeknek való megfelelés vizsgálata érdekében. A jelentéshez csatolni kell a meg nem felelés legsúlyosabb eseteinek elemzését és egy nemzeti cselekvési tervet, amely arra irányul, hogy megelőzze vagy csökkentse az ilyen esetek előfordulását az elkövetkező években. A Bizottság e jelentésekről összefoglalót készít a tagállamok számára.

▼ B

(3) A Bizottság a 11. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően 2002. január 1-je előtt javaslatokat tesz a következők harmonizálására:

▼ M3**▼ B**

b) a (2) bekezdésben említett jelentések formája és tartalma, valamint benyújtásának gyakorisága.

▼ M3

▼B*10. cikk*

A Bizottság legkésőbb 2005. január 1-jéig – az Állat-egészségügyi Tudományos Bizottság véleménye alapján – jelentést nyújt be a Tanácsnak a tojtyúk tenyésztésének különböző rendszereiről, és különösen az ezen irányelv által érintett rendszerekről, figyelembe véve a különböző rendszerek kórtani, tenyésztéstechnikai, élettani és etológiai vonatkozásait, valamint egészségügyi és környezeti hatásait.

A jelentés kidolgozásakor a különböző rendszerek társadalmi és gazdasági vonatkozásaival, valamint a Közösség gazdasági partnereire gyakorolt hatásával kapcsolatos tanulmányt is alapul kell venni.

Továbbá azt, a jelentés következtetéseit, valamint a Kereskedelmi Világszervezettel folytatott tárgyalások eredményét figyelembe vevő megfelelő javaslatokkal kell kísérni.

A Tanács ezekről a javaslatokról a benyújtásuktól számított 12 hónapon belül minősített többséggel határoz.

▼M1*11. cikk*

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet⁽¹⁾ 58. cikke alapján létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat⁽²⁾ 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

▼B*12. cikk*

A 88/166/EGK irányelv 2003. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

13. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, beleértve a szankciókat is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2002. január 1-jéig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(2) A Szerződés általános szabályainak tiszteletben tartása mellett, a tagállamok a területükön, a tojótúkok védelmére az ezen irányelvben előirányzottaknál szigorúbb rendelkezéseket is fenntarthatnak, vagy alkalmazhatnak. Minden ilyen intézkedésről tájékoztatják a Bizottságot.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

MELLÉKLET

A 98/58/EK irányelv mellékletének vonatkozó rendelkezésein túlmenően az alábbi követelményeket kell alkalmazni:

1. A tyúkokat a tulajdonosnak vagy a tyúkokért felelős személynek naponta legalább egy alkalommal meg kell vizsgálnia.
2. A zajszintet a minimumra kell csökkenteni. Az állandó vagy hirtelen zajt kerülni kell. A szellőztető-, etető- vagy más berendezéseket úgy kell kialakítani, elhelyezni, működtetni és karbantartani, hogy a lehető legkisebb zajjal járjanak.
3. Minden épületben olyan fényerőt kell biztosítani, hogy minden tyúk láthassa a többi tyúkot, és ők is láthatók legyenek, szemrevételezhessék környezetüket, és természetes tevékenységüket folytathassák. Ha természetes fény van, a fény behatolását lehetővé tevő nyílásokat úgy kell elhelyezni, hogy a fény eloszlása a helyiségen belül egyenletes legyen.

A beolvasás első napjai után a világítási rendszernek olyannak kell lennie, hogy az egészségügyi és a viselkedésszerű problémákat megelőzze. Ennek megfelelően 24 órás ritmust kell követnie, és egy irányértékként körülbelül a nap egyharmadát kitevő zavartalan sötét időszakot is tartalmaznia kell a tyúkok pihenése, valamint az olyan problémák elkerülése érdekében, mint az ellenálló képesség csökkenése és a szemrendellenességek. Megfelelő időtartamú félhomályos időszakot kell biztosítani, amikor a fényt csökkentik, hogy a tyúkok háborítatlanul és sérülésektől mentesen elülhessenek.

4. Az épületeknek, berendezéseknek, illetve eszközöknek azt a részét, amely a tyúkokkal érintkezésbe kerül, rendszeresen alaposan meg kell tisztítani és fertőtleníteni kell, valamint minden alkalommal, amikor a tyúkokat kitelepítik, és mielőtt új tyúkszállítmány érkezik. Amikor a ketrecekben állatok vannak, a felületet és az összes berendezést megfelelően tisztán kell tartani.

Az ürüléket szükség szerinti gyakorisággal, az elhullott állatokat pedig naponta kell eltávolítani.

5. A ketrecek a tyúkok szökésének megelőzéséhez megfelelően fel kell szerelni.
6. A két vagy több ketrecsorból tartalmazó helyiségeknek olyan eszközökkel kell rendelkezniük, vagy olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik a ketrecsorok akadálytalan ellenőrzését, valamint megkönnyítik a tyúkok eltávolítását a ketrecből.
7. A ketrecek ajtaját úgy kell megtervezni, és annak olyan szélesnek kell lennie, hogy egy kifejlett tyúk kivétele ne okozzon annak felesleges szenvedést vagy maradandó sérülést.
8. A 98/58/EK irányelv melléklete 19. pontja rendelkezéseinek sérelme nélkül tilos mindenféle csonkítás.

A tollcsipkedés és a kannibalizmus megelőzése érdekében azonban a tagállamok engedélyezhetik a csőr-kurtítást, feltéve hogy azt szakképzett személyzet végzi 10 naposnál nem idősebb tojásrakásra szánt csirkéken.